

[Lone Dybkjær.]

i særlig grad vil bemærke, at det radikale venstre også har deltaget i denne lovgivning, men alligevel har vi naturligvis ment, at det helt afgørende var, hvilken holdning det radikale venstre tog til spørgsmålet om arbejdsmiljø. Og dér har vi lige fra starten været indstillet på, at der skulle en forbedring til på hele arbejdsmiljøområdet, og vi har været indstillet på, at vi skulle gå ind i det arbejde med en positiv holdning. Vi har derfor følt, at det, vi ligesom kunne koncentrere os om, var de økonomiske og administrative konsekvenser af loven, naturligvis ikke alene dem, der ville komme for erhvervslivet, men vel navnlig dem, der ville komme for den offentlige sektor. Det er det, vi igennem vores arbejde hele tiden har bestræbt os på med de diskussioner, vi har haft med andre partier og med ministeren og hans embedsmænd.

Der er en række principielle spørgsmål i forbindelse med flertalsbetænkningen eller rettere enkelte hovedspørgsmål, som jeg ønsker at tage frem og så inddrage de hertil knyttede ændringsforslag i denne sammenhæng.

For det første har jeg allerede sagt, at det naturligvis er en rammelov. Dér har vores holdning været, at det, folketinget må tage stilling til, er de principielle retningslinjer for en sådan lov, hvorimod de — i den sammenhæng — detaljer, der følger af den løbende tekniske, økonomiske og sociale udvikling, det er noget, der nok skal ske en kontrol med fra folketingets side, men det er ikke noget, der direkte skal lovreguleres. For at denne lov imidlertid skal komme til at fungere, er der jo forskellige parter, der skal inddrages, bl. a. arbejdsmarkedets parter, og dér er vi enige om, at det er vigtigt, at man lader arbejdsmarkedets parter i høj grad dirigere den udvikling, der skal til. Det føler vi vil ske på den måde, som det er lagt op i loven, ved den ansvarsfordeling, der er sket på virksomhederne selv, ved de støtteforanstaltninger, der etableres ved brancherådene, og ved de muligheder, som arbejdsmiljørådet får for ligesom at støtte de to sider, jeg har nævnt.

Men den anden part, der skal til, er jo den offentlige sektor, og her lægges der et meget stort ansvar over på arbejdstilsynet og på arbejdstilsynets virke. Jeg føler selv,

at arbejdstilsynet og hele tilsynsvirksomheden med den industrielle, erhvervsmæssige sektor er vældig vanskelig i et samfund under en teknisk og almindelig dynamisk udvikling. Det bliver sværere og sværere at lave kontrolforanstaltninger, fordi det meget ofte vil betyde, at man skal opbygge flere sæt af hierarkier, og jeg regner med, at det på en eller anden måde vil medføre, at arbejdstilsynets virksomhed efterhånden i højere og højere grad går over til at være af rådgivende status, alene af den grund, at jeg føler, at kontrolmulighederne bliver sværere og sværere og i øvrigt vel nok bør tilfalde virksomhederne selv. Det bør faktisk være deres ansvar, at tingene er i orden.

Men det er klart, at det vil koste noget fra det offentlige side. Det kan ikke nytte noget, at man regner med, at man kan gennemføre en lovreform af denne art, uden at det vil koste noget for det offentlige. Det betyder naturligvis også, at der må afsættes midler, sådan at arbejdstilsynet kan arbejde fornuftigt med denne lov, og det kræver et vist antal personer og penge, for at det kan lade sig gøre.

Det andet hovedspørgsmål, jeg vil tage frem, er spørgsmålet om bedriftssundhedstjenesten. Dér vil jeg blot sige, at det radikale venstre er tilfreds med og glad for, at dette spørgsmål med de tilhørende spørgsmål om lægeundersøgelser, arbejdsmiljøinstituttet og de arbejdsmedicinske klinikker kommer til behandling her i folketinget formentlig i løbet af næste samling eller næste samling igen. Vi synes, det er vigtigt, at der bliver tid til, at man diskuterer de ting, men jeg vil gerne her sige, at vi naturligvis er indstillet på at gå ind for en sådan bedriftssundhedstjeneste, sådan som det ligger i loven.

Endelig er der så spørgsmålet om arbejdsmiljøfondet. Jeg føler, at det er vigtigt, at der nu bliver stillet virkelige midler til rådighed, sådan at arbejdsmiljøfondet kan få en ret, tror jeg, dominerende indflydelse på det arbejde, der vil foregå på uddannelses- og forskningsområdet.

Jeg er glad for, at man ikke her tænker sig at opbygge en kæmpeadministration, men netop prøvet at inddrage andre parter i arbejdet omkring hele arbejdsmiljøspørgsmålet, og jeg tror, at den måde, man har tilrettelagt tingene på, den struktur, der